

THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH SAU SÁP NHẬP: KIẾN TẠO HỆ SINH THÁI VĂN HÓA SÁNG TẠO TRONG ĐÔ THỊ SIÊU KẾT NỐI

Mai Thị Bích Phương
Trường Đại học Ngân hàng Thành phố Hồ Chí Minh

Tóm tắt: Bài viết phân tích việc xây dựng hệ sinh thái văn hóa sáng tạo tại thành phố Hồ Chí Minh trong bối cảnh đô thị mở rộng và kết nối liên vùng. Trên cơ sở đánh giá thực trạng về hạ tầng, quản trị liên vùng, chính sách và nguồn lực sáng tạo, bài viết làm rõ những thuận lợi và thách thức chính. Đồng thời, các giải pháp đồng bộ được đề xuất nhằm khai thác tiềm năng sáng tạo, nâng cao năng lực cạnh tranh và duy trì bản sắc văn hóa đô thị. Nghiên cứu cung cấp cơ sở lý luận và gợi ý thực tiễn cho việc kiến tạo một thành phố Hồ Chí Minh năng động, sáng tạo và bền vững.

Từ khóa: Thành phố Hồ Chí Minh sau sáp nhập; Đô thị siêu kết nối; Hệ sinh thái văn hóa sáng tạo.

HO CHI MINH CITY AFTER THE MERGER: CREATING A CREATIVE CULTURAL ECOSYSTEM IN A HYPER-CONNECTED CITY

Abstract: The article analyzes the construction of a creative cultural ecosystem in Ho Chi Minh City in the context of urban expansion and inter-regional connectivity. Based on the assessment of the current status of infrastructure, inter-regional governance, policies and creative resources, the article clarifies the main advantages and challenges. At the same time, synchronous solutions are proposed to exploit creative potential, enhance competitiveness and maintain urban cultural identity. The study provides theoretical basis and practical suggestions for creating a dynamic, creative and sustainable Ho Chi Minh City.

Keywords: Ho Chi Minh City after merger; Hyper-connected city; Creative cultural ecosystem.

Nhận bài: 17/11/2025

Phản biện: 16/12/2025

Duyệt đăng: 20/12/2025

I. ĐẶT VẤN ĐỀ

Thành phố Hồ Chí Minh (TP.HCM) – trung tâm kinh tế và văn hóa của Việt Nam – đang trải qua một bước ngoặt lịch sử sau quá trình sáp nhập. Quy mô đô thị mở rộng, các vùng chức năng được kết nối chặt chẽ hơn, đồng thời cơ hội hội nhập toàn cầu cũng mở ra rộng lớn. Nhưng bên cạnh cơ hội, thành phố cũng phải đối mặt với những thách thức chưa từng có: quản trị liên vùng phức tạp, hạ tầng chưa đồng bộ, nguồn lực và chính sách phân tán. Trong bối cảnh đó, câu hỏi đặt ra là: làm thế nào để TP.HCM không chỉ phát triển về quy mô mà còn trở thành đô thị năng động, sáng tạo và bền vững? Việc hình thành một hệ sinh thái văn hóa sáng tạo trở thành yếu tố then chốt, là “chìa khóa” để phát huy tiềm năng sáng tạo của con người, duy trì bản sắc văn hóa và nâng cao sức cạnh tranh của thành phố. Nghiên cứu này sẽ phân tích những thuận lợi và khó khăn hiện hữu, từ đó đề xuất giải pháp kiến tạo một môi trường sáng tạo hiệu quả, hướng tới một TP.HCM hiện đại, kết nối và tràn đầy sức sống sau sáp nhập.

II. NỘI DUNG NGHIÊN CỨU

2.1. Cơ sở lý luận và kinh nghiệm quốc tế về đô thị siêu kết nối gắn với hệ sinh thái văn hóa sáng tạo

Đô thị siêu kết nối là mô hình tổ chức đô thị tích hợp đa lớp, từ hạ tầng vật lý, giao thông, logistics đến hạ tầng số, dữ liệu và cơ chế quản trị, nhằm tối ưu hóa dòng chảy con người, hàng hóa, thông tin và dữ liệu giữa các vùng chức năng, nâng cao

hiệu quả vận hành và chất lượng sống. Hệ sinh thái văn hóa sáng tạo là mạng lưới tương tác giữa cộng đồng sáng tạo, doanh nghiệp, không gian sáng tạo, thiết chế văn hóa, công nghệ, di sản và thị trường tiêu dùng, với mục tiêu phát triển sản phẩm, thương mại hóa giá trị sáng tạo và xây dựng bản sắc đô thị. Hai yếu tố này bổ trợ lẫn nhau: đô thị siêu kết nối tạo nền tảng vận hành liên thông, còn hệ sinh thái văn hóa sáng tạo tạo nội dung, giá trị và bản sắc. Việc hình thành đô thị siêu kết nối và hệ sinh thái văn hóa sáng tạo giúp các quốc gia tối ưu hóa quản trị đô thị, thúc đẩy kinh tế sáng tạo, tăng khả năng cạnh tranh toàn cầu và cải thiện chất lượng sống cho người dân. Đây là yếu tố then chốt để các thành phố trở thành trung tâm tri thức, đổi mới và sáng tạo, đồng thời tạo sức hấp dẫn đối với đầu tư, nhân lực và du lịch quốc tế.

Trên thế giới, Seoul được công nhận là đô thị siêu kết nối gắn với hệ sinh thái văn hóa sáng tạo nhờ tích hợp đồng bộ giữa hạ tầng vật lý, hạ tầng số và cơ chế quản trị thông minh, đóng vai trò trung tâm trong chiến lược phát triển đô thị và kinh tế sáng tạo của Hàn Quốc. Thành phố có mạng lưới giao thông công cộng hiện đại, được quản lý qua hệ thống dữ liệu thời gian thực như Smart Traffic Management System, cùng các ứng dụng như T-money giúp kết nối liên mạch giữa các khu vực. Hạ tầng số và dữ liệu mở qua Open Data Platform, cùng IoT và AI, cho phép giám sát, dự báo và điều phối các dịch vụ đô thị từ năng

lượng, rác thải đến an ninh công cộng, đảm bảo dòng chảy thông tin và tài nguyên hiệu quả. Trên nền tảng này, hệ sinh thái văn hóa sáng tạo phát triển mạnh qua các không gian như Hongdae, Dongdaemun Design Plaza, Digital Media City, nơi ươm mầm ý tưởng, hỗ trợ doanh nghiệp sáng tạo và thương mại hóa sản phẩm, kết nối cộng đồng nghệ sĩ, nhà thiết kế và doanh nghiệp khởi nghiệp; các chính sách hỗ trợ sáng tạo và chương trình hợp tác công – tư giúp hệ sinh thái vận hành hiệu quả. Mỗi liên kết giữa hạ tầng và sáng tạo thể hiện qua dòng chảy thông tin, vật chất và con người: dữ liệu thông minh giúp tối ưu sản phẩm văn hóa, trong khi các sự kiện và hội chợ kết hợp hạ tầng giao thông và nền tảng kỹ thuật số đưa sản phẩm tiếp cận thị trường nhanh chóng. Nhờ đó, Seoul không chỉ nâng cao hiệu quả quản trị, thúc đẩy kinh tế sáng tạo và thu hút nhân lực chất lượng cao quốc tế, mà còn củng cố vai trò của Hàn Quốc như một quốc gia dẫn đầu đổi mới sáng tạo tại châu Á, xây dựng bản sắc đô thị độc đáo và tăng sức hấp dẫn toàn cầu. Trong bối cảnh quốc gia, Seoul là trung tâm kết nối các thành phố vệ tinh, các khu công nghiệp và các trung tâm sáng tạo khác, tạo thành một mạng lưới đô thị thông minh – sáng tạo giúp Hàn Quốc tối ưu hóa nguồn lực, thúc đẩy phát triển kinh tế tri thức và nâng cao vị thế quốc tế.

2.2. Ý nghĩa chiến lược của việc phát triển TP.HCM thành đô thị siêu kết nối gắn với hệ sinh thái văn hóa sáng tạo

Việc phát triển TP.HCM trở thành đô thị siêu kết nối gắn với hệ sinh thái văn hóa sáng tạo mang nhiều ý nghĩa quan trọng đối với quản trị, kinh tế, văn hóa, bản sắc và vị thế quốc tế. Đối với TP.HCM, việc xây dựng hạ tầng vật lý – số đồng bộ kết hợp cơ chế quản trị thông minh giúp tối ưu hóa dòng chảy con người, hàng hóa, thông tin và dữ liệu, nâng cao hiệu quả vận hành, giảm ùn tắc giao thông và cải thiện chất lượng sống, tạo nền tảng để thành phố linh hoạt triển khai các chính sách và dịch vụ công. Đồng thời, một siêu đô thị kết nối với hệ sinh thái sáng tạo thúc đẩy kinh tế tri thức và đổi mới, khuyến khích doanh nghiệp sáng tạo, thu hút đầu tư trong và ngoài nước, đồng thời tạo ra các sản phẩm và dịch vụ văn hóa có giá trị thương mại cao, trong khi mạng lưới sáng tạo liên vùng giúp khai thác hiệu quả nguồn lực nội địa và nâng cao khả năng cạnh tranh quốc tế. Hệ sinh thái sáng tạo còn nuôi dưỡng ý tưởng, bảo tồn di sản và phát triển sản phẩm văn hóa độc đáo, góp phần xây dựng bản sắc đô thị đặc trưng, tăng gắn kết cộng đồng và nâng cao trải nghiệm văn hóa cho người dân lẫn du khách.

Trên bình diện quốc gia, đô thị siêu kết nối và hệ sinh thái sáng tạo giúp Việt Nam khẳng định vị trí trung tâm sáng tạo, kinh tế và văn hóa trong khu vực Đông Nam Á, thu hút nhân lực chất lượng cao và đầu tư quốc tế, đồng thời nâng cao hình ảnh và tầm ảnh hưởng của đất nước trên bản đồ toàn cầu. Đây là bước ngoặt chiến lược, mở ra mô hình phát triển mới, mở rộng không gian kinh tế, đổi mới phương thức quản trị và nâng cao vị thế cạnh tranh quốc tế. Trước hết, về phương diện quản trị và thể chế, sự hình thành siêu đô thị ba cực TP.HCM – Bình Dương – Bà Rịa Vũng Tàu tạo ra một cấu trúc không gian – kinh tế – xã hội vượt ra ngoài khuôn khổ quản lý hành chính truyền thống. Đô thị siêu kết nối đòi hỏi mô hình quản trị có khả năng điều phối liên vùng theo thời gian thực, sử dụng dữ liệu lớn, đồng bộ hóa quy hoạch và dịch vụ công trên một đơn vị lãnh thổ rộng hơn 6.700 km² với 14 triệu dân. Việc triển khai mô hình quản trị số tiên tiến, minh bạch, đặt người dân làm trung tâm không chỉ giúp TP.HCM vận hành hiệu quả mà còn góp phần cải cách và hiện đại hóa nền quản trị quốc gia. Về phương diện kinh tế và năng lực cạnh tranh quốc gia, siêu đô thị kết nối tạo điều kiện cho sự liên thông của ba cực phát triển: trung tâm tài chính – dịch vụ quốc tế (TP.HCM), cực công nghiệp công nghệ cao (Bình Dương), và hệ thống cảng biển – logistics – du lịch biển (Bà Rịa – Vũng Tàu). Khi được tích hợp bằng các kết nối thông minh, ba cực này sẽ bổ sung và cộng hưởng lẫn nhau, hình thành chuỗi giá trị hoàn chỉnh, rút ngắn chi phí giao dịch, giảm chi phí logistics và tăng quy mô thị trường. Đây là nền tảng để TP.HCM mở rộng vai trò “máy cái” của kinh tế Việt Nam, chuyển đổi mô hình tăng trưởng từ chiều rộng sang chiều sâu và tham gia mạnh mẽ hơn vào chuỗi giá trị toàn cầu. Trong bối cảnh kinh tế số và công nghiệp sáng tạo trở thành động lực tăng trưởng mới của thế giới, việc xây dựng một hệ sinh thái văn hóa sáng tạo hoàn chỉnh giúp TP.HCM thu hút nhân tài, doanh nghiệp đổi mới sáng tạo, đồng thời tạo giá trị gia tăng cao hơn dựa trên tri thức, văn hóa và công nghệ. Điều này không chỉ giúp Việt Nam nâng cao năng lực cạnh tranh mà còn gia tăng vị thế trong nền kinh tế tri thức quốc tế. Về mặt văn hóa, bản sắc và chất lượng sống, đô thị siêu kết nối không thể vận hành chỉ bằng hạ tầng vật chất; nó cần một nền tảng văn hóa đủ mạnh để tạo ra sức sống nội tại. Hệ sinh thái văn hóa sáng tạo giúp định hình bản sắc đô thị mới sau sáp nhập, tạo nên sự hòa hợp giữa các không gian công nghiệp, cảng biển, dịch vụ và đô thị trung tâm. Những hoạt động sáng tạo – từ nghệ thuật, thiết kế, truyền thông, thời trang đến công

nghệ sáng tạo – không chỉ nâng cao đời sống tinh thần mà còn thúc đẩy sự tham gia của người dân, tạo cộng đồng sáng tạo năng động, gia tăng sự gắn kết xã hội và chỉ số hạnh phúc.

2.3. Cơ hội, thách thức, định hướng giải pháp phát triển đô thị siêu kết nối và hệ sinh thái văn hóa sáng tạo tại TP.HCM

Sự kiện sáp nhập đã mở ra một giai đoạn phát triển hoàn toàn mới cho TP.HCM, đặt thành phố trước những điều kiện vừa thuận lợi vượt trội vừa thách thức chưa từng có trên hành trình trở thành đô thị siêu kết nối và hệ sinh thái văn hóa sáng tạo của Việt Nam.

Sự hình thành đô thị mở rộng TP.HCM – với cấu trúc ba cực TP.HCM, Bình Dương và Bà Rịa – Vũng Tàu – diễn ra trong bối cảnh khu vực này đang sở hữu nhiều lợi thế mà hiếm có vùng động lực nào trong cả nước đạt được. Trước hết, lợi thế về thể chế và năng lực quản trị là một điểm tựa quan trọng. TP.HCM luôn nằm trong nhóm địa phương dẫn đầu cả nước về chuyển đổi số, trong khi Bình Dương và Bà Rịa – Vũng Tàu liên tục giữ thứ hạng cao về cải cách hành chính, năng lực cạnh tranh và phát triển xanh. Sự vượt trội này giúp toàn vùng có khả năng tiếp nhận và triển khai những mô hình quản trị mới dựa trên dữ liệu mở, đô thị thông minh và đặc biệt là cơ chế điều phối vùng – nền tảng cốt lõi cho một đô thị siêu kết nối vận hành thông suốt.

Bên cạnh đó, nền tảng kinh tế mạnh và cấu trúc không gian bổ trợ lẫn nhau tạo nên lợi thế mang tính chiến lược. TP.HCM là trung tâm tài chính – thương mại – đổi mới sáng tạo; Bình Dương là cực công nghiệp – sản xuất – logistics; còn Bà Rịa – Vũng Tàu giữ vai trò trung tâm cảng biển quốc tế và du lịch biển. Sự hội tụ của ba vùng chức năng này hình thành không gian đô thị – công nghiệp – cảng biển lớn nhất cả nước, đóng góp gần 1/4 GDP và 1/3 ngân sách quốc gia. Khi được kết nối bằng hạ tầng và quản trị thông minh, vùng này sẽ tạo ra sức mạnh cộng hưởng, trở thành động cơ tăng trưởng với tốc độ và chất lượng cao nhất Việt Nam.

Ngoài ra, các địa phương trong vùng đều đặc biệt chú trọng phát triển con người và văn hóa, coi đây là động lực cho tăng trưởng dài hạn. Việc đầu tư mạnh mẽ vào giáo dục, y tế, văn hóa, thể thao, môi trường sống và chính sách an sinh giúp khu vực này có chỉ số hạnh phúc và an ninh thuộc nhóm cao nhất cả nước. Đây là điều kiện thiết yếu để hình thành lực lượng sáng tạo – yếu tố trung tâm của hệ sinh thái văn hóa sáng tạo và kinh tế tri thức.

Thêm nữa, tiến trình xây dựng đô thị siêu kết nối diễn ra trong bối cảnh Trung ương có tầm nhìn chiến lược rõ ràng và sự đồng thuận chính trị cao.

Định hướng của Tổng Bí thư Tô Lâm và mục tiêu Đại hội Đảng bộ TP.HCM lần I (2025–2030) đã xác lập vai trò của TP.HCM mới như một siêu đô thị thông minh, xanh, sáng tạo, trung tâm tài chính – logistics – công nghệ cao của khu vực Đông Nam Á. Đây là cơ sở để thành phố huy động sức mạnh hệ thống chính trị, sự đồng lòng của người dân và doanh nghiệp, tạo ra niềm tin và động lực mạnh mẽ cho các bước đột phá tiếp theo.

Bên cạnh những lợi thế nổi bật, TP.HCM cũng đang đối diện nhiều thách thức lớn có thể cản trở tiến trình trở thành siêu đô thị. Nổi bật nhất là hạ tầng quá tải và không gian phát triển hạn chế. Thành phố hiện đang phải chịu áp lực nặng nề về giao thông, ngập úng, ô nhiễm môi trường và mật độ dân số cao. Các tuyến kết nối công nghiệp tại Bình Dương và hệ thống cảng biển – du lịch tại Bà Rịa – Vũng Tàu dù phát triển nhanh nhưng chưa liên thông hiệu quả với TP.HCM, khiến chuỗi giá trị vùng bị đứt đoạn và gia tăng chi phí logistics.

Một thách thức khác là sự chênh lệch phát triển và tính đồng bộ trong không gian đô thị sau sáp nhập. Việc hợp nhất các đô thị công nghiệp với các thị xã ven biển tạo ra một cấu trúc đô thị đa dạng nhưng đồng thời đặt ra yêu cầu rất cao trong việc thống nhất quy hoạch, tiêu chuẩn dịch vụ công, quản lý tài nguyên và môi trường. Không gian văn hóa – sáng tạo nhìn chung còn rời rạc, thiếu những trục liên kết có khả năng lan tỏa giá trị trên quy mô vùng.

Thêm vào đó, hệ sinh thái đổi mới sáng tạo và văn hóa sáng tạo của vùng dù có tiềm năng lớn nhưng chưa thật sự mạnh. Hạ tầng số vẫn thiếu đồng bộ, các ngành công nghiệp văn hóa chưa vươn lên trở thành ngành kinh tế mũi nhọn. Nguồn nhân lực sáng tạo còn phân tán và thiếu các trung tâm hỗ trợ, ươm tạo có tính dẫn dắt. So với các đô thị trong khu vực như Seoul, Bangkok hay Singapore, cơ chế ưu đãi cho doanh nghiệp sáng tạo và công nghệ cao vẫn chưa đủ hấp dẫn để cạnh tranh ở quy mô quốc tế.

Thách thức lớn nhất mang tính nền tảng là mô hình quản trị cho siêu đô thị ba cực vẫn chưa được định hình rõ ràng. Đô thị siêu kết nối đòi hỏi cơ chế điều phối quyền lực, ngân sách, dữ liệu và quy hoạch hoàn toàn khác với mô hình quản lý hành chính hiện nay. Tuy nhiên, các cơ chế vùng hiện hành còn phân tán, thiếu khung pháp lý đủ mạnh và chưa được hỗ trợ bởi hệ thống quản trị số có khả năng vận hành trên quy mô khoảng 6.700 km² và dân số khoảng 14 triệu người. Nếu chậm hoàn thiện mô hình quản trị, việc phát huy tối đa sức mạnh của siêu đô thị sẽ bị hạn chế đáng kể.

Để vượt qua những rào cản hiện hữu và chuyển hóa các lợi thế sau sáp nhập thành sức mạnh phát triển mới, thành phố cần triển khai các nhóm giải pháp mang tính hệ thống sau:

Thứ nhất, kiến tạo mô hình quản trị hiện đại và cơ chế điều phối vùng hiệu quả. Để vượt qua các rào cản hiện hữu và chuyển hóa lợi thế sau sáp nhập thành động lực phát triển mới, thành phố cần ưu tiên xây dựng một kiến trúc quản trị tích hợp cho siêu đô thị. Trọng tâm là hình thành cơ chế điều phối vùng có thẩm quyền rõ ràng, bảo đảm liên thông dữ liệu và ra quyết định dựa trên bằng chứng. Khi ba cực đô thị – công nghiệp – cảng biển vận hành theo cùng một chuẩn quản trị số, siêu đô thị mới có thể hoạt động như một “thực thể thống nhất”, thay vì ba đơn vị hành chính rời rạc, qua đó nâng cao hiệu quả quản trị, giảm chồng chéo và tối ưu hóa nguồn lực phát triển.

Thứ hai, phát triển hạ tầng kết nối đa tầng làm nền tảng cho dòng chảy liên vùng thông suốt. Sự phát triển của siêu đô thị không thể tách rời việc thiết lập hệ thống hạ tầng kết nối đồng bộ, từ hạ tầng không gian đến hạ tầng số. Thành phố cần tích hợp các tuyến giao thông chiến lược như đường vành đai, hệ thống metro liên tỉnh, đường sắt nhẹ, logistics thông minh cùng mạng lưới cảng biển – sân bay thành một cấu trúc liên vùng thống nhất, tạo dòng chảy liên tục giữa sản xuất – logistics – dịch vụ – sáng tạo. Trên nền tảng đó, hạ tầng số đóng vai trò “khung xương thần kinh”, bảo đảm mọi hoạt động vận hành và quản trị được số hóa, minh bạch và khai thác dữ liệu theo thời gian thực.

Thứ ba, đầu tư vào con người và phát triển hệ sinh thái văn hóa sáng tạo như lợi thế cạnh tranh cốt lõi. Để hệ sinh thái văn hóa sáng tạo thực sự trở thành bản sắc và động lực tăng trưởng, thành phố cần có chính sách nuôi dưỡng và thu hút nhân tài, phát triển các cụm sáng tạo liên vùng, đồng thời đầu tư cho hạ tầng giáo dục nghệ thuật – thiết kế – công nghệ. Việc xây dựng môi trường sống giàu bản sắc, cởi mở và sáng tạo sẽ giúp giữ chân lực lượng sáng tạo, qua đó hình thành không gian đô thị sáng tạo liên vùng TP.HCM – Bình Dương

– Bà Rịa – Vũng Tàu, tương tự mô hình Seoul – Gyeonggi – Incheon.

Thứ tư, thống nhất quy hoạch không gian đô thị theo tầm nhìn liên vùng và phát triển bền vững. Hiệu quả phát triển của siêu đô thị chỉ có thể bền vững khi quy hoạch không gian được tổ chức và vận hành theo một tầm nhìn chung, vượt ra khỏi giới hạn địa giới hành chính. Quy hoạch mới cần hướng đến cấu trúc các vành đai đô thị – công nghiệp – cảng biển – sinh thái, bảo đảm hài hòa giữa tăng trưởng kinh tế và bảo tồn môi trường, giảm tải áp lực cho khu vực trung tâm hiện hữu và mở rộng không gian phát triển về phía Bắc – Tây Bắc – Đông Nam.

Thứ năm, hoàn thiện hệ thống chính sách đột phá và không gian thể chế mở để khuyến khích đổi mới sáng tạo. Sự chuyển mình của siêu đô thị đòi hỏi một hệ thống chính sách linh hoạt, tiên phong và chấp nhận thử nghiệm. Thành phố cần triển khai các cơ chế tài chính đặc thù, chính sách hỗ trợ startup sáng tạo và mô hình sandbox cho đô thị thông minh, qua đó tạo “không gian thể chế mở” để thử nghiệm các giải pháp mới với mức độ rủi ro được kiểm soát. Khi thể chế đi trước một bước, thành phố sẽ có điều kiện triển khai nhanh các mô hình đổi mới như chính phủ số, kinh tế tuần hoàn, logistics tự động và không gian sáng tạo cộng đồng.

III. KẾT LUẬN

Việc xây dựng TP.HCM trở thành đô thị siêu kết nối và hệ sinh thái văn hóa sáng tạo là bước chuyển tất yếu để thành phố mở rộng, vươn lên một mô hình phát triển mới, hiện đại và có sức cạnh tranh khu vực. Những lợi thế về kinh tế, vị trí và nguồn lực con người tạo nền tảng thuận lợi, nhưng sẽ không đủ nếu thành phố không đồng thời đổi mới thể chế, hoàn thiện hạ tầng liên vùng và nuôi dưỡng năng lực sáng tạo. Khi ba cực TP.HCM – Bình Dương – Bà Rịa Vũng Tàu vận hành như một chỉnh thể thống nhất, gắn kết bởi công nghệ, văn hóa và quản trị hiện đại, siêu đô thị mới sẽ hình thành và trở thành động lực phát triển chiến lược của Việt Nam trên bản đồ sáng tạo Đông Nam Á.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- Ban Chấp hành Trung ương Đảng (2021). *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XIII*. Hà Nội: NXB Chính trị Quốc gia Sự thật.
- Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch (2020). *Chiến lược phát triển văn hóa đến năm 2030*. Hà Nội.
- Lê Thanh Sang (chủ biên) (2018). *Văn hóa Đông Nam Bộ – Những vấn đề lý luận và thực tiễn*. Hà Nội: NXB Khoa học Xã hội.
- Nguyễn Chí Trung (2022). *Không gian văn hóa đô thị trong quá trình phát triển vùng Đông Nam Bộ*. Tạp chí Khoa học Xã hội miền Nam, số 4(3), tr. 15–25.
- Quốc hội nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam (2025). *Nghị quyết số 202/2025/QH15 về sắp xếp đơn vị hành chính cấp tỉnh*. Hà Nội.